

Bedkommende skulde melde sig, virkelig komme til disses Kundskab. Man kan ikke forlange den meest udstrakte Kundgjørelse; selv denne vilde ikke give Bished om, at den virkelige Bedkommende kom til Kundskab derom; men vilde man drive det saavidt, som det er muligt vilde det gjøre Rettighedens Udøvelse saa besværlig og bekostelig, at det var saa godt som ganske at betage de Bedkommende deres Ret. Men paa den anden Side maae dog disse Kundgjørelser være saadanne, at der opstaaer nogenlunde Rimelighed for, at alle de, der have Rettigheder, sættes istand til at gjøre dem gjældende, og jeg troer netop, at de hidtil gjældende Regler have holdt den rigtige Ligevægt imellem en overdreven og for Landets Undersaatter i Almindelighed besværende Omhu for Andres Rettigheder og en altfor løs Behandling af saadanne Forhold. Men derhos er det vistnok en Grundsatning, man maa holde fast ved, at, da den større eller mindre Grad af Kundgjørelse, som bør finde Sted, er noget i sig selv vilkaarligt, saa bør man ikke uden en høj Nødvendighed i Hovedsagen forandre de Regler, som i en lang Række af Aar have været gjældende, hvortil Folk i og udenfor Landet have vant sig, og hvoraf man ikke har fundet nogen betydelig praktisk Uleilighed. Især maa man tage sig sagt for at gjøre Forandring i den Retning, at Retsbetryggelsen derved formindres. Men der er desuden mangfoldige særegne Grunde i de Forholdes Natur, som ere Gjenstand for de omhandlede Kundgjørelser, som gjøre, at man paa ingen Maade kan være besejret til at gjøre det til en vedvarende Lov, at Kundgjørelser af det omhandlede Slags ikke længere skulle skee i de Aviser, som det hidtil har været bestemt. Jeg skal først nævne det Forhold, hvori man maaskee allermeest vil udsætte sig for Besværing og for virkelig at tilføie Forurettelser ved at gjøre den i en vis Tid af Nødvendighed foretagne Indskrænkning til en vedvarende Lov. Det er Strandinge. Ved Anordningen af 28de December 1836 § 28 er det udtrykkeligt fastsat, at, naar der ingen Folk følge med Skibet, skal der skee Kundgjørelse i forskjellige Aviser i Forhold til Gjenstandens Størrelse, og, naar Gjenstanden er af en vis Størrelse, navnlig naar den er over

500 Rbd. værd, efterat alle de bestemte Omkostninger ere fradragne, skal det kundgjøres ikke blot i de indenlandske Aviser og Altonaer-Mercur, men ogsaa i de hamburgske Aviser og paa Hamburgs Børs. Dette er en Anordning, som har megen Interesse for Udlandet, og som Udlandet vistnok har taget megen Notits af; det er udtrykkeligt befalet i den 40de §, at den skulde oversættes paa engelsk, fransk, tydsk og hollandsk. Der er ogsaa, dersom jeg ikke skulde felle meget, i sin Tid blevet forsendt Exemplarer deels gennem det udenlandske Departement, deels gennem det daværende Generaltoldkammer og Commercecollegium, for at gjøre Anordningen bekendt i Udlandet. Den er vistnok ogsaa bekendtgjort i Udlandets Aviser i de Stater, hvor det meest kunde interessere. Det er altsaa Noget, som man har bygget paa, og det kan vist ikke for de Fremmede være uvigtigt, at Bøkjendtgjørelserne foregaae i Hamburg. Den Bøkjendtgjørelse, der skeer i Hamburg, er ikke blot af Bøkjendtgjørelse for den nærmeste Omegn; men da Hamburg er en By, som har udstrakte Handelsforbindelser med den største Deel af Europa, saa er det at formode, at de Bøkjendtgjørelser, som skee der, paa en middelbar Maade ogsaa komme Andre til gode; deels er det rimeligt, at de hamburgske Aviser, som indeholde Skibsefterretninger eller andre Efterretninger af det Slags, da ogsaa i nogle Exemplarer komme til andre handlende Stater, deels have jo de andre handlende Stater deres Commissionsatrer. Det er altsaa vist rigtigst, at en saadan Kundgjørelse finder Sted. Hvorvidt det i Virkningen er mange eller saa Tilfælde, hvori der kan flyde noget Retsforliis for Fremmede ved at denne Kundgjørelse udelades, det er vanskeligt at bestemme; men saa meget er vist, at hvis et saadant Tilfælde nogenstunde indtraadte, naar den Kundgjørelse ikke var skeet, som man ifølge de engang bestemte Regler var besejret til at forvente, saa vilde deraf opstaae Besværing. Det er at bemærke, at den hele Anordning er foranlediget ved de idelige Besværing, som bleve førte fra andre Stater med Hensyn til Strandinge her. Det er bekendt, at Danmark, skjøndt for største Deelen uførtjent, har Røgt for, at de Strandede ikke behandles vel. Det er vist ikke Regjeringens